

PRAVIDELNOSTI:

mše sv. v kostele NPM ve Františkánské:

- pondělí – pátek: 8:00, 12:00
- středa: 19:00 (pro studenty), 1. středu v měsíci po mši v kostele NPM večer chval
- sobota: 8:00
- neděle: 7:00, 8:30, 10:30, 20:00
- první pátek v měsíci: 8:00, 12:00, 16:30

zповědní služba v kostele NPM:

- pondělí – sobota: 7:30 – 8:00
- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. Emil Soukup)
- úterý: 14:30 – 16:30 (obláti z Plas)
- středa: 14:30 – 16:00 (P. Pavel Petrašovský)
- čtvrtek: 14:30 – 16:30 (plzeňští františkáni)
- pátek: 15:00 – podle potřeby, během toho adorace (P. L. Kazda)

setkání u kafe na faře po nedělní mši sv.:

- 2. neděle v měsíci: po mši sv. v 7:00
- 3. neděle v měsíci: po mši v 8:30
- 4. neděle v měsíci: po mši v 10:30

PROGRAM 7. - 21. 6.

neděle 7. 6. – Nejsv. Trojice

- evangelium: Jan 3,16-18
- 18:00 - adorace a nešpory – kaple na faře

úterý 9. 6.

- z důvodu kněžské pouti nebude polední mše sv.
- 16:30 – mše sv. pro děti – kostel NPM
- 17:30 – příprava na křest: jeden Bůh v Trojici – mohou přijít i pokřtění

středa 10. 6.

- 9:00 – společenství na texty nedělní liturgie - fara
- 17:00 – ekonomická rada – fara

čtvrtek 11. 6. – slavnost Těla a Krve Páně

- nebude mše sv. v 8:00 ani ve 12:00
- 18:00 – mše sv. – kostel NPM – slouží biskup Tomáš, na konci eucharisticky průvod kolem čtyř oltářů v křížové chodbě kláštera. Přineste si věnečky k požehnání.

pátek 12. 6.

- 16:00 – zádušní mše sv. za + varhaníka Petra Kosinu

sobota 13. 6. – sv. Antonína z Padovy

neděle 14. 6. – 11. neděle v mezidobí

- evangelium: Mt 9,36–10,8
 - na mši sv. přineste postní kasičky
 - kafe po mši sv., která začíná v 7:00
 - 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře
- ### úterý 16. 6.
- 17:30 – příprava na křest: úvod do Bible – mohou přijít i pokřtění

středa 17. 6.

- 9:00 – společenství nad texty nedělní liturgie - fara

čtvrtek 18. 6..

- 18:00 - modlitební společenství - fara

pátek 19. 6. – slavnost Nejsv. Srdce Páně

- 18:00 – přidaná mše sv. – kostel NPM

sobota 20. 6. – památka Neposkvrněného Srdce P. Marie

neděle 21. 6. – 12. neděle v mezidobí

- evangelium: Mt 10,26-33
- 18:00 - adorace a nešpory – kaple na faře

- Všechny pravidelné aktivity farnosti (úterní náboženství, společenství ve středu v 9:00, modlitební společenství ve čtvrtek v 18:00, adorace a nešpory v neděli v 18:00) jsou od června **obnoveny**.

- V úterý v 17:30 se můžete na faře zúčastňovat **katechezí těch, kdo se připravují na křest**. Pro vás to může být osvěžení základních pravd víry, pro katechumeny to bude setkáním s farností, do níž by měli křtem patřit.

- V neděli 14. 6. přineste prosím na mši sv. **postní kasičky**. Jejich výtěžek bude věnován poradně pro ženy v tísní.

- **Od 24. do 26. 7.** bude **pěší pouť farnosti z Plzně na Svatou Horu**. Přespávat budeme na farách v Rokycanech a v Zaječově. Dovoz batohů bude zajištěn. Hlaste se do 21. 6. zapsáním do tabulky u vchodu kostela.

- **Od 21. do 23. 8.** bude **farní voda**: sjezd Ohře na kánoích z Lokte do Kynšperku. Přespávat budeme ve stanech v kempech. Hlaste se také do 21. 6. zapsáním do tabulky u vchodu kostela.

BARTÍK

zpravodaj Římskokatolické farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje

7. - 21. června 2020

6

telefon fara: 377 226 098, 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525

mail: farnost.plzenkatedrala@bip.cz, petrasovsky@bip.cz, web: www.katedralaplzen.org

Farnost po koronaviru

Nedokázal jsem si představit, co je to poušť, dokud jsem ji neviděl ve Svaté zemi. Kameny vytvářejí bizarní tvary dun táhnoucích se až k obzoru. Prolákliny a kopce, občas někde keřík, místo, kde člověk musí opustit všechno zbytečné, místo studených nocí a horkých dnů, místo nesmírně krásné i nesmírně hrozné. Když jsem viděl poušť,

pochopil jsem, proč právě sem odcházeli od čtvrtého století poustevníci. Poušť je místo, které jde člověku až na dřev. V poušti má člověk dvě možnosti: buď se zbláznit, nebo se stát světcem.

Bez ohledu na to, jestli všechna ta epidemiologická opatření byla smysluplná, nebo ne, prošli jsme si pouští koronavirové doby. Sám na sobě i na druhých jsem na začátku prožíval zvláštní touhu po tom, abychom z té zkušenosti vytřískali co možná nejvíc, co možná nejvíc si uvědomili a nevrátili se s prázdnou. Postupně přicházela únava. Poušť se nejprve stala místem duchovní obnovy a pak už jen pražilo slunce.

Jak z té pouště vyšla naše farnost? Pár lidí nadšeně psalo o tom, jak se jim povedly rodinné bohoslužby. S několika lidmi jsme se modlili po telefonu a bylo to krásné. Občas někdo poznamenaná, jak si v tom zastavení světa a opuštění mnohých věcí něco podstatného uvědomil.

Na druhou stranu mnozí jiní říkají, jak pro ně bylo obtížné slavit Velikonoce bez společenství a že je hezké, že se připravovaly texty k rodinným bohoslužbám, ale nikdo nic nepřipravil pro ty, kdo jsou doma sami. Kostely se znovu zaplňují jen velmi pomalu a na první pohled to moc to nevypadá, že by uprostřed našeho společenství v době postu od mší svatých nějak extrémně vzrostla touha po společenství a po Eucharistii.

V knize Plná slávy kněz pater Smith po obou světových válkách očekává, že už konečně po přečkaném utrpení nastane duchovní obnova společnosti a církve. A je zklamán, když vidí, jak se vše okamžitě vrací do starých kolejí. Realisticky lze očekávat, že tak nějak to bude i v církvi a ve farnosti.

Nebo že bychom si přece jen z výhně doby koronavirové něco důležitého přinesli, co si nenecháme z rukou vyrvat nastupující všedností?

Pavel Petrašovský

Kulaté výročí Hanky Sladké

Nevědouc mířím jako obvykle ve čtvrtek k večeru na faru do Františkánské na modlitební společenství. Jsem naladěna na usebrané ticho kaple. Místo toho mě vítá smích, rozjařené hlasy... Co se děje? No přece 20. 2. 1960 se narodila Anna – Anička – Hanka – Hančí - Sladká. A tento den (je to den narozenin i mého táty) a tento prostor si zamluvila na oslavu svých 60. narozenin.

Fronta gratulantů je dlouhá, množství darů pro potěchu očí i žaludku nepočítaně. Díky našťastí masopustní (předpostní) době jsou stoly štědrě obsypány hojností všeho chutného. Anička má vše perfektně zorganizováno, na okně visí program večera. Hostina začala požehnáním otcem Vojtěchem Saudským, vřelým osobním připitkem našeho kněze Pavla Petrašovského... A poté se na nás z mikrofonu začal řinout vodopád vzpomínek, zážitků z osobního a pracovního života oslavenkyně. Marně se starší pozvaní dožadují pomalejší mluvy. Kdo znáte Hanku, víte, že jakákoliv pomalost je jí cizí a vše dělá v poklusu. Stačí neuvěřitelně mnoho - nohama, rukama i ústy. Role komentátora hokeje v radiu... nevybuchnutý atom... uteče i kmotřičce smrti z lopaty...". to jsou jen některé příklady, které ji charakterizují. Pak už se oslava nese hlavně na notě lidových písní, okouřených zpěvákem v chodském kroji s dudami a obdivuhodným pěveckým výstupem Karla Ženiška.

Zde je pár údajů z *Vircula vitae*: místo narození - Domažlice, sedmé dítě z osmi (dva chlupci - Václav a Jan a šest děvčat - Marie, Milada, Anežka, Věra, Anna a Helena). Chodsko je rodný kraj (proto, ač křtěna Anna, jmenována častěji Hanou), kde prožila ve vsi Nevolice v typickém selském stavení dětství a do 19 let (maturity v domažlickém gymnáziu) školní léta. Kraj protkaný Koziny a Sladkými, a obě jména ji neminula. Maminka Milada za svobodna Kozinová, sestra Marie provdána Kozinová a Hanka – Ledvinová, vdaná Sladká. Až na popud pana třídního učitele šla studovat do Prahy blízký obor – VŠ zemědělskou - obor provoz a ekonomika zemědělství.

Přes partu kamarádů, které poznala v roce 1982 v Tatrách, se přeměrovala do Plzně. Zde díky práci na Krajské finanční správě a poté na Městské finanční správě poznala trochu více kraj i město.

Začátkem roku 1990 našeptal Martě Kantové, její předchůdkyni z arciděkanství, při mši Duch Svátý, že její nástupkyní by se mohla stát Hanka. Marta se totiž rozhodla vstoupit do kláštera. Pro Hanku trochu šok. Nevěděla, nerozhodná, rozpolcená, změny jí dělají potíže. Proto se vydala koncem ledna se třemi kamarádkami hledat řešení a rozhodnutí na pouť do Slepíčních hor také cestou na Kohoutí Horu (pokud jste o takových horách ještě neslyšeli, já také ne, hleďte v jižních Čechách u Novohradských hor). Po návratu z pouti ale žádná jasná odpověď nepřišla.

Až když podala řádnou výpověď v zaměstnání, se rozhostil v duši klid. Opustila úřednické území, vplula do církevních vod a od 1. 6. 1990 se stala neodmyslitelnou a požehnanou součástí zprvu Pražské, a od roku 1993 nově vzniklé Plzeňské diecéze.

Začínala jako jediný zaměstnanec malé neziskové organizace - úřednice, sekretářka patera Jiřího Koutníka na arciděkanství, v místě dnešního biskupství. Během svého skoro třicetiletého působení zažila osm kněží, několik stěhování, oprav, přesunů, až v roce 1997 zakotvila na faře ve Františkánské, kde jak doufáme, setrvá co nejdéle.

Po pateru Koutníkoví z řádu Těšitelů nastoupil P. Petr Eliáš, navrátilivší se po revoluci z Austrálie. Období velkých renovací. Po obnovení řádu františkánů zaujal místo po nečekaně zemřívším P. Eliášovi oblíbený P. Michal Pometlo OFM, od 1. 1. 1994 pak P. Josef Šťastný z Manětína. A také velká posila - jako pastorační asistentka paní Pavla Ženiškové, protože práce se rozrůstala, a pan Jan Šašek jako kostelník v katedrále. Následoval P. Adam Lodek, a po jeho

odchodu do Švihova v roce 2001 přišel z Domažlic nejdéle zde sloužící P. Emil Soukup. Jen na pár měsíců na začátku služby ho zastoupil P. Vojtěch Soudský. V roce 80. narozenin Mons. Soukupa a 57 let jeho kněžské služby ho 1. 7. 2019 vystřídal již zmiňovaný P. Pavel Petrašovský.

Náplň její práce byla a je rozmanitá: ekonomika, veškerá agenda okolo svátostí (křty, biřmování, svatby, pohřby...) mše – zapisování úmyslů, přípravy občerstvení na pravidelné a jiné akce na faře, Farní věstník a do loňského roku Bartík, výzdoba v kostele a nejen v něm (bujná zeleň na faře její zásluha), dle potřeby nezbytný úklid... To vše a více zahrnuje pod různé kolonky: pastorační asistentky, dříve odborné duchovní asistentky... aj. Kolonky nejsou potřeba, protože Hanka je dobrý duch fary. Je tam od nevidím do nevidím, protože svoje zaměstnání nebere jako práci, ale jako službu. Obdivuhodně.

Vlastními slovy komentuje, že obdržené dary si Bůh použil i v její práci. Odmala ráda (a dobře) zpívá, zvyklá z věřící rodiny. Tak si můžeme radostně poslechnout každé ráno při mši ve Františkánské zpívané žalmy v jejím podání. Odmala pěkné písmo využije na vývěskách a při úředních zápisech do matrik... V neposlední řadě radost z pohybu uplatňuje už mnoho let praktickými a vedením cvičení pro ženy. (Tím také nabourává zažitě představy, že čím je člověk starší, tím je tlustší a nepohyblivější).

Celé roky se vrací na víkendy pravidelně na Domažlicko, pokračuje v rodinné tradici, věnuje se hospodaření, pěstování zeleniny, květin, oblíbenému zahradničení. A se svým mužem ornitologem naslouchají mimo jiné také zpěvu červanky obecné, díky které se seznámili. Všechny svátosti - křest, první přijímání, biřmování, svátost manželství - přijala v domažlickém kostele Narození Panny Marie a zde chce mít i pohřeb.

Co dodat? Opět jejími slovy: když je člověk otevřený, Bůh mu dá možnosti. To dosvědčuje svým životem. Hanko - Aničko, jsme rádi, že Tě tu máme. *na prosbu P. Pavla Petrašovského připravila a sepsala -M-*

s manželem Jiřím a prasynovcem Michaelem na Vavřínečku u Domažlic

Výjezdní křížové cesty

V sobotu 7. 3. 2020 jsme podnikli křížovou do Rokycan, kde je za místním gymnáziem v krásném koutku přírody postaveno čtrnáct zastavení z 19. století.

Druhu výjezdní křížovou cestu do Raduhu překazil koronavirus. Absolvovali ji až v sobotu 31. 5. katechumeni, kteří byli ten den na svatodušní vigílii pokřtěni, jako přípravu na tento velký okamžik svého života. Radnická křížová cesta je krásná, končí nad městem kostelíkem Zvěstování P. Marie.